

Deaventer

Eervolle vermelding

Martin ter Denge Twente

Martin gebruikt in zien verhaal de Nysassiske Skryvwyse

Ûm een weaderwoord sat Henk Aalderink nooit verleygen. Of sou as Normaal süng: hee was gin sükkel, syn verstand nit klein. Behalve as et vrouwlyde angüing. Hee was nu eynmål nit eseagend med den smöden bek en bouw van Beckham. Unsen Leven Heyr leak em vöär de wille al vöär syn eynentwentigsten de höyvdhöäre afenöämen te hebben. Of sou as de möäge altyd seaden: den binnenband küm der em döär. As wrangen goodmaker was alle begroing vanaf de oren når daelten ruw en dichte as ne kokosmatte. En wo hard as hee sik ouk et snot vöär de ougen sportden, et lyf van syn vader, 'n olden Aalderink, den as se in Ryssen passend 'n Bol nöömnden, rakeden hee nooit kwyt. Hee was nen korten bol en dat solde hee altyd weasen. De natuur had esörgd dat syne kameröäde nöäst em ekstra lang en atletisk afstöäken as se hen stappen güngen. Meysttyds bleav hee dan alleyne oaver. Mär dee tyd hadden se had. Med syn drie en veertig jår had Henk weinig sin meyr üm as drovigen vrygesel túsken achteenjöörig uutgånsvolk te stån en herinnerd te worden an, kearl, was et alweader twentig jår leaden?

Syne kameröäde makeden der al jåren bak van. Hanky Panky nöömnden se em. 'Gåt der anderses by de brügge by Deyventer af,' hadden se em al so vake segd, dat et eygenlik ginnen grap meyr was. Mär dår was he ja kats den kearl nit vöär. Hee lachden wal med, mär had gin wille. Want wo grout as he sik hölden, alle lollige verneaderingen stöäken em in et gemood as roasenbotteldöörns in ne unbedachtsame hande. En Henk had der vul inegreapen. De jåren warren verstreaken en hee had in syn knötterige pak by al syne kameröäde by de brüüdloften by eweasd. Behalve by syn eygene.

Ney, stappen was der nit meyr by. Hee had gin sin meyr üm syne såterdagåvende as snöden olden baas túsken kleffe pubers, epileptiske lechten en lealiken blikken pleyrmusik döär te brengen. Leasen, dår kun he sik in verlesen as he nit hen sporten güng. Thrillers en detektives. Lee Child, Grisham, Baldacci... allemål böker wårin as hee vanuut synen löänstool kunde vortdröymen üm med de höyvdkarakters de wearld te redder en mysterys up te lössen. So reygdten sik de üren al jåren aneyne sunder dat hee der al te vöäle arg in had. Buten syne weatenskap was hee eyne van de beste afneamers by de biblioteek.

'Ach naja, wårüm ouk neet,' dachten hee by siksely nu as hee med synen Toyota Yaris oaver de knik in de A1-brügge de gode kante van den Yssel binnenstoiterden. Der solde ginnen hanen når kraien en nüms solde der sik naar oaver maken, probeerden hee siksely mood in te flusteren. Sou vake had hee hyr al ejagd. 130 der vöär, eynen streyp up et löädige huus up an. Terügge når syne böke. Nu nöäm hee uutrit 23, den eyersten afslag.

Vöär de radio draiden se een stakkato nummer. Those days are over... The Police, herinnerden sik Henk. Mär wat helpet u dee kennis? Hee navigeerden når de Wilhelminabrügge. You don't care if it's wrong or if it's right. As of et sou must weasen.

Der was ne bedryvigheid túsken de olde stadsmüre med de houge geavelkes en den afrit vande brügge. Binnen en buten saggen hee vrouwluide med vöäle huudblout, swår upemaked. Jungen old, in weinig bedekkende kleyder. Een old kearlken keak upvallend unupvallend üm sikhen en güng by eyne van de smalle geavelkes når binnen. Ne junge meid stünd langzaam up en löät verveyld en gordyn sakken. Twey åsemhalingen wyderup steag ne dunkere vrowe an de byryderskante in nen grouten Tesla in. Med de handen in de syd stünd ne vulslanke blondine med vulle lippen an de rand van de parkeerväkke. Se knipougden når em en wenkeden em med nen wysvinger den as uultöyp in nen langen naegel. 'Wulden y der eaven lekker up, skat?' Nen kold- en-wårmen glood gulvden em döär et lyf en hee wördde roud töt achter de ouden. Must hee sik hyr in mengen? Hee slukeden. Dan must hee sik wal eyrst wat mood indrinken. Hee tröäd et gas in en slöög rechtsaf, de Zandpoorte in.

De Hougtyd was een bruun kafee, vöäran up den Brink. Wat kruperig, mär dårdöär jüüst wal gesellig. De meyste rüümde wör in enöämen döär et skap. Wat der noch an uppervlak vry was, vörmden een smal gängske når achteren med an de müre een simpel brödden [Toilet] en ne pyle. Uut de lüüdspreakers boaven et skap klünken sachte, mär steavige gitaarklanken. There is no future, in England's dreaming. Vöär et skap, an et raam, warren twey krappe sithöke med leaderne küssens en kleine geale töäfelkes der túsken. In den hook van eynen sat ne vrouwe nöäst nen netten stapel van ne handtaske en dårboavenup nen dunkerblauen jas sunder up te kyken een book te leasen. Vöär öär kringelden nen damp van ne kumme koffee up in den lätsten streapel sünlecht. Den löchtden ouk net eynen dunkeren lok krüllend hår up, wårdöär der tegelyke nen skaden oaver et gesichte völ. By et uuttrekken van de jaske nikkeden Henk når nen dunkeren, kalenden kearl wåran allens möde was. Med döärhangende skolders sat den üm den hook an et ende van et skap en glupeden em med glöäsige hangougen boaven ne dikke nöäse en ne swåre hangsnurre med skynbår syn vulle verstand an. In et spegel achter et skap, túsken de flesken starken drank döär, keak Henk siksely an. En do weader når den kearl.

'Wat mag et weasen?' dunderden den grovven skapbaas, den as Vinnie Jones syn bröder kunde weasen, dwars döär Henk syne gedachten hen. 'Nen beer,' sea Henk souwat eskrukken. En oaverböädig, want den tapmeister had al en beerglas van den stapel etrökken en hólde den nu under den spoitmund. 'Beer,' pröövden Vinnie Jones et woord, en tröäk et gesichte samen. 'Kum y uut Enter of sou?'

'Sou yts.'

'En hebbet se in Enter gin beer?' benådrukkeden hee med nen verraskend witten gryns.

'Oh, vaste wal.' Henk was drukker med unupvallend oaver syn skolder kyken.

'Wat bregt dan sou nen knappen jungen buk as u in Deaventer?'

'Dörst.'

Den skapbaas stoaten nen lachenden bölk uut.

'Düren beer dan,' graavden hee wydter. 'En wat sint de plannen wyder vöär vanåvend?'

De vrouwe stünd ineynen nöäst Henk. Se satden de löäge kumme up et skap en sköäv der twey lösse euromüntten nöäst. 'Dankenswaerd,' sea se med nen glemlach. 'Y ouk,' wulde Henk seggen, mär see was de döäre al uut. Een sacht en pleserig parfum bereikeden kort dårup et skap. Håste telöärsteld keak Henk noch es oaver synen skolder. Up de banke leade een book med up den ümslag een old stadsansicht. Dan Brown stünd der in groute lechtblauwe letters up. Se was öär book vergeaten!

Up een draf stöäv Henk med et book under den arm når buten. Een paar hunderd meter wyderup saggen hee de dunkerblauwe jaske noch net den hook ümme sketen.

'Mevrouw!' hecheden hee.

Verstoard en wat vöärsichtig draiden Diane sik ümme. Henk hólde et book in de höygde.

'Good book,' spröäk hee do as he wear wat by blood was.

'Ach wat dum van my,' sea se. 'Dankenswaerd!'

En dårnå bedachtsaam: 'Ik was noch wal benyd wo as et aflöpt.'

'Ja, ik ouk,' glemlachden Henk. En do nå nen kleinen twyfel: 'lüst y noch wat anders as koffee?'